

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 223. Rex Iudæorum. v. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

cum Laban fœderis fecisset vocavit illum (titulum) & cum Deus locutus esset Moyli & 70. senioribus duodecim titulos erexerunt: & quod Deus in Leuitico idololatriam damnans prohibet titulos Dijs excitari dicens, *Nec titulos erigite, & libro Numerorum ere & os confringi præcepit, Confringite, inquit, titulos & statuas*) Cum igitur Crux locus sacer sit, & velut altare sanctissimum in quo Christus Dominus quasi Summus Pontifex, & missus seu Orator, Deum Patrem placat, & vt Sacerdos sacrificium offert, merito eius actionem istam placatoriam Missam, vti ipsummet Missum vocamus. Huiusporro Missæ primæ *Introitus* fuit per Incarnationem; Gloria in excelsis Deo, data est per natiuitatem: *Collectæ* primæ erant Orationes cum pernoctabat orans in desertis: *Lectio* Epistolæ, erat declaratio Legis & Prophetarum, Euangelium quando diuinam illam doctrinam quam à Patre conceperat, euangelizabat; *Offertorium* eius fuit in hortu sui oblatio, & quæ vsque ad *Sanctus* sequuntur erant acta in domo Pontificum. reliqua quæ in Canone dicuntur & fiunt, fuere ea quæ in Pilati & Herodis curia sunt gesta, donec ad eleuationem Hostia Calicis venitur, quæ duplicem Christi ad populum ostensionem, *Ecce Homo*, & *Ecce Rex*, in memoriam reducant. Omitto cætera Passionis Dominicæ momenta, quæ exactissime in Missa hodieque repræsentantur.

O Peccatores adeste, posthac diligentius sacrificio Missæ. ibi salus vestra agitur quos iusta Dei deterrebat offensa queis nulla spes veniæ suppetebat. Ecce iterum scala Iacob erigitur, cum Missa celebratur & in ea Christi viuifica memoria renouatur. Videtisne descendentes ascendentesque per hanc Angelos? videtisne Dei filium in Sacerdote quouis sacrificantem? misericordiæ viscera, gratiam cœlestem per hanc ad nos placide delabentem, vt nos per eandem ad veniæ, gratiæ, gloriæq; thronum ascendere faciat. animæ quioreste. Ecce placatus per hanc actionem, per hunc titulum Dei vultus inuitat nos, rotaque cœlestis curia nos expectat. In hoc igitur titulo gaudete, congaudete & congratulamini & tanquam de incomparabili thesauro reperto exultate in lætitia cordis vestri magnificantes Deum qui est.

§. 223. *Rex Iudaorum. v. 26.*

Erigamus hic paululum oculos ab imo ad summum ac legamus hunc titulum in Cruce positum intelligemus quo id spectet? at quo? ad Regiam Christi paupertatem? nunquam enim Dominus Rex vocatus est vel agnitus, nisi vbi paupertatis singularis erat species vel ostentatio Nato in stabulo & posito in præsepio, statim tres ab oriente Reges adfuerunt, qui

qui & palameum Regem vocarunt. Ingressus est Hierosolymā asino insidens ut pauperculus, acclamari cœptum est: *Osanna, filio David, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel.* Sed nunquam ita pauper vilis est atque cum in cruce nudus pependit. Hinc valde diserte pronuntiatus est Rex, non enim tantum voce à latrone Rex salutatur, sed scripto eoque publico à Præside Romano appellatus est. Quis iam non videt, isto pacto Dominum indicare voluisse verum esse sermonem suum, quem initio Evangelicæ prædicationis, uti paradoxum; attamen verum proposuit: Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est Regnum cœlorum: Ergo Rex est qui paupertati studens omnia à se abdicat, omnibus se exuit, seu solo affectu, siue etiam re ipsa? omnino, quid enim aliud? an non illa vox vere regia est, Ecce nos reliquimus omnia. Quis enim ita loqueretur, nisi qui omnibus etiam sibi ipsi dominaretur? & quod plus est pro libitu suo ludibrio haberet ac longe à se velut calce propelleret. De eiusmodi homine dictum est, *omnia subiecisti sub pedibus eius.* Nam qui diuitias rem magni æstimandam putat, hic seruus est, & de ijs sollicitus est, eas profecto non sub pedibus sed supra caput & cor habet, & premitur & vexatur. Similiter accidit his, quorum Deus est honor temporalis, aut voluptas peritura. Serui sunt omnes qui ista vel vnum eorum magni æstimant, se vero paruos.

Egredimini igitur filie Sion & videte Regem Salomonem in diademate qua coronauit eum mater sua in die desponsationis eius, & in die lætitiæ cordis eius. Intuemini thronum hunc maiestatis eius in terris ex quo regnat, ligneo quidem; sed mox inaurando & gemmis includendo osculandoque. legite & intelligite scripturam in hoc throno affixam: *Dicite omnes & singuli Christiani Tu es ipse Rex meus & Deus meus qui mandas salutes Iacob, quoniam Deus magnus Dominus & Rex magnus super omnes Deos. Te imitari, tecum pauper si non re ipsa & exterius, saltem affectione interna desidero: regnum tuum non est certe de hoc mundo, quia Reges Terræ non solent tali pompa comparere.*

§. 224. *Et cum eo crucifigunt duos latrones. v. 27.*

Obstupuit Propheta & expauit olim, quando in spiritu vidit Deum, factum hominem & iacentem in præsepio inter duo animalia: quomodo quæso expauisset, si eundem aspexisset pendentem in patibulo, in medio duorum latronum? Sinamus Prophetam apud præsepe, nos, nos ad Caluariam ibi dignior materia expauescendi. Quid enim sibi vult sanctus vitæ author, inter latrones? Plura hic nec ratio, nec os finit. Satis cogitavi cum hoc cogitavi, & dixi cum hoc solum dixi. Inter duos latrones,

O Deus